

UTASSY JÓZSEF:

## Piros ünnep

Tűz van, gyönyörű tűz a kertben:  
virít a rózsza rendületlen,  
lobogó láng leng, lepke libben.

Kitavasodik tó és tenger,  
bokrot szél szalagoz selyemmel,  
vadak vidulnak, mint az ember.

Zsong a rét, zsurló, zsályá tüntet,  
a rigók száraz ágra ülnek,  
s mindent, ami ó: kifütyülnek.

Üdvözlégy, május, piros ünnep!

## Hát ide jutottam

Mit szépítsem: únom a tavaszt,  
füvek, fák, bokrok egyenruháját,  
ezt a kikeleti örök katonásdit,  
ezt a szuronyt-szegezz-időt:  
„Öld meg, mert megöl a másik!” —  
únom, únom a természet (kupleráját is,  
bagzó bogarak bandáját az útilapuk alatt,  
és únom a virágok vagináját,  
s bennük a darazsat.

Negyvenöt éve vagyok szemtanúja  
zendülésteknek zsurlók, zsályák,  
és faggatok eget és földet újra:

ki veri le,  
ki fojtja vérbe  
a liliumok lázadását?!

Van válasz.

Villog az Ararát hava!

És vakít december fehér terrora.

Élet és boldalom

31. évf. 1987. 18. n.

6. n.